

Carotes dels Plens

Berga

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Nucli urbà
Emplaçament Baixos de l'Ajuntament de Berga, plaça de Sant Pere, 1.

Coordenades:

Latitud: 42.10386
Longitud: 1.84594
UTM Est (X): 404578
UTM Nord (Y): 4661952

Classificació

Número de fitxa 08022 - 74
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Manifestació festiva
Estil / època: Modern
Segle XVII
Autoria de l'element: Diversos, essent la família Camps els actuals
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Restringit
Ús actual: Lúdic
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Berga, plaça Sant Pere 1
Fitxes associades:

[La Patum](#)

[Comparseria de la Patum](#)

Autoria de la fitxa Albert Rumbo Soler i Isaac Soca Torres.
Data de registre de la fitxa: dv., 27/07/2001 - 02:00

Descripció

Les carotes dels Plens són unes màscares que representen un dimoni; pintades de color verd fosc i amb detalls vermells. Es fan damunt d'un motllo de fusta esculpit i són construïdes amb draps xops de cola, la qual cosa els ofereix una resistència extraordinària. A la part superior hi duen unes banyes de ferro i cordill i una capa al darrera per evitar que el qui fa de Ple es cremi.

Observacions:

La fitxa es refereix a les carotes actuals però per sobre de tot intenta referir-se al concepte de carota com a element desaparegut en la major part de diables festius catalans i conservat a Berga.

Història

Les carotes dels Plens estan documentades d'ençà del 1628 però existien, ben segur, anteriorment. En aquella època es llogaven però sabem que el 1713 ja existia un motllo per fer-les. Aleshores només feien falta dues carotes puix només saltaven dos diables. Més tard passaren a ser 4 i actualment són 100. Durant la primera meitat del segle XX se'n feren quatre de noves, concretament el 1932, però s'havien d'anar restaurant i fent noves sovint perquè en ser construïdes amb cartró i guix solien trencar-se en esclatar els fuets que duen lligats a les banyes, amb el conseqüent perill que això suposava per aquells que feien de Ple. Als anys 1950, Pere Camps i Pagerols va decidir fer-les de roba encolada, material molt més resistent. Actualment, la família Camps les continua fent igual i sobre el mateix motllo que va esculpir en Pere Camps.

Bibliografia

ARMENGOU i FELIU, Josep: La Patum de Berga, Berga, 1968.
ARMENGOU i FELIU, Josep: Anotacions al llibre La Patum de Berga, Berga, 1971.
FARRÀS i FARRÀS, Jaume: La Patum de Berga, Barcelona, 1986.
FARRÀS, Jaume: "Textos i comentaris sobre les Bullícies de Berga al segle XVII, segons actes i comptes municipals", Revista Centre d'Estudis Berguedans, 1, Berga, 1982, pàg. 69-77.
NOGUERA i CANAL, Josep: Visió històrica de La Patum de Berga, Barcelona, 1992.
RUMBO i SOLER, Albert: La Patum: visions d'un segle, Manresa, 2001.
SANSALVADOR, Antoni: La Patum, Barcelona, 1916.

